

Mümkün Olsa

– halisi · 27 Kasım 2015

Mümkün olsa!

Mümkün olsa dondursam akıp geçen zamanı,
Seyretsem bir film gibi, yaşadığım her anı.
Ne zaman ve nerede, attım da ilk adımlı,
Buyur ettim gönlüme, o emsalsiz sultanı.

İlk rüyama girip de, bana bakıp gülüşü,
Hayatıma ansızın, cemre gibi düşüşü,
Yakarken ciğerimi, gül yüzünün hasreti,
Yeniden, yeni baştan, görebilsem o düşü.

Kahverengi gözlerle, o hülyalı bakışı,
Bir su gibi sessizce, yüreğime akışı,
Tam hayata küsmüşken, nasıl oldu da böyle,
Şenlendirip bağımı, bahar eyledi kışı.

Alımla savrulurken, kumral sarı telleri,
Çabalarken beyhude, tutmak için elleri,
Arsız bir çapkın gibi, buse kondurdu diye,
Nasıl da alınıp da, kıskanmıştım yelleri.

Hülyalara dalıp da, hayalini sarardım,
Sanki gerçekmiş gibi, saçlarını tarardım,
Acemi âşık olup, çevresinde dolaşıp,
Birazcık sohbet için, mazeretler arardım.

Talihim yaver gitti, konuştuğum gün oldu,
Ancak çok kısa sürdü, hepsi artık dün oldu,
İnleyen dizelerle, sol yanımda sızıyla,
Sonunda bana kalan, elemli hüznü oldu.